

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 1013 /DPSG
DATA 29.04.2011

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
357 49.05.2011

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru completarea Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri*”, inițiată de un grup de parlamentari aparținând Grupurilor parlamentare ale PD-L, PSD, PNL, Minorității naționale, Independenți (Bp. 90/2011).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, cu modificările și completările ulterioare*, cu două articole noi, art. 5¹ și art. 8¹.

Prin introducerea art. 5¹ se interzice funcționarea magazinelor care comercializează substanțe sau produse etnobotanice, iar prin art. 8¹ sunt interzise mai multe operațiuni, efectuate fără drept, cu substanțe și produse etnobotanice din plante, extracte sau combinații din plante cu efect halucinogen sau euforic.

II. Observații

1. În România, prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri sunt reglementate prin Legea nr. 143/2000 care a fost modificată recent prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2010.

Intervenția legislativă a Guvernului asupra Legii nr. 143/2000 s-a impus din următoarele motive:

- pericolul pe care îl prezintă pentru sănătatea publică consumul anumitor plante și substanțe, din cauza intoxicărilor pe care le produc și al riscului de abuz;

- creșterea numărului de persoane care se prezintă la spital în urma consumului unor asemenea plante și substanțe (așa numitele „*etnobotanice*”);

- creșterea alarmantă a numărului magazinelor prin intermediul cărora se comercializează aceste plante și substanțe.

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2010:

- s-a dat posibilitatea Guvernului de a modifica, prin hotărâre de Guvern, tabelele-anexă la lege, tabelele ce cuprind listele cu substanțe aflate sub control național;

- s-au introdus noi substanțe în tabelele–anexă la lege.

2. Art. 1 din Legea nr. 143/2000 stabilește înțelesul termenilor de substanțe aflate sub control național, droguri, droguri de mare risc, droguri de risc, precursorii, inhalanți chimici toxici, înscrise în mod corespunzător în tabelele-anexă nr. I-IV care fac parte integrantă din lege.

Propunerea legislativă introduce noi termeni, respectiv, *substanțe și produse etnobotanice cu efect halucinogen sau euforic* care nu se află enumerate printre categoriile menționate de art. 1 din Legea nr. 143/2000 și, implicit, nici în anexele la această lege.

Potrivit *Convenției asupra substanțelor psihotrope din 1971* (la care România a aderat prin Legea nr. 118/1992) din categoria substanțelor psihotrope fac parte acele substanțe care pot provoca o stimulare sau depresiune a sistemului nervos central dând loc unor halucinații sau tulburări ale funcției motorii sau ale judecării sau comportamentului, sau percepției, sau dispoziției.

Prin urmare, operațiunile cu unele plante și produse cu efect halucinogen sau euforic, astfel cum sunt ele nominalizate în propunerea legislativă, sunt deja interzise de legislația în vigoare, dacă se desfășoară în alte condiții decât cele stabilite de acte normative cu caracter special (de ex. Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope).

Mai mult, substanțe cu efect halucinogen sunt înscrise în tabelele-anexă nr. I-IV la Legea nr. 143/2000 dar supuse unui regim sancționator diferit, în funcție de pericolozitatea acestora fiind înscrise în tabele diferite, astfel că

incriminarea propusă a operațiunilor cu orice substanță sau produs etnobotanic cu efect halucinogen sau euforic și sancționarea acestora cu pedepsele corespunzătoare operațiunilor cu droguri de risc (tabelele I și II la Legea nr. 143/2000) elimină în mod nejustificat diferența de tratament juridic penal aplicabil operațiunilor cu acestea.

De asemenea, lipsa unor explicitări terminologice a noțiunii de substanțe și produse etnobotanice din plante, extracte sau combinații din plante cu efect halucinogen sau euforic, care să le diferențieze de alte produse sau plante cu aceleași efecte, dar al căror regim juridic este deja reglementat, intră în contradicție cu dispozițiile art. 25 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*.

Constatăm că, în ambele articole propuse se utilizează sintagma „*produse etnobotanice*”. Potrivit definițiilor DEX, termenul „*etnobotanic*” definește studiul denumirilor populare ale plantelor sau ramură a etnobiologiei care studiază relațiile reciproce dintre om și mediu vegetal. Totodată, din rapoartele structurilor de specialitate rezultă faptul că, în practică, denumirea de „*etnobotanice*” se folosește în mod eronat pentru a face referire la niște substanțe chimice care nu au nicio legătură cu plantele.

De asemenea, expresia „*plante cu efect halucinogen sau euforic*”, utilizată în ambele articole, are un caracter general, neputându-se stabili plantele sau substanțele la care face referire textul respectiv.

În aceste condiții, expresia „*produse etnobotanice din plante, extracte sau combinații din plante cu efect halucinogen sau euforic*” din textele analizate, este alcătuită din termeni folosiți în mod arbitrar ce riscă să determine confuzii care vor avea efecte juridice negative în cazul unei eventuale aplicări.

3. Din punctul de vedere al eficienței normelor propuse subliniem că interzicerea generică a substanțelor sau produselor etnobotanice nu poate produce efecte juridice decât după identificarea acestora prin testare sau evaluare de către autoritățile publice, întrucât, în prezent, nu este cunoscută compoziția chimică sau efectele lor, motive pentru care nici nu sunt incluse în tabele-anexă la Legea nr. 143/2000.

Pentru ca normele penale propuse să poată fi aplicabile, autoritățile trebuie să identifice în prealabil produsele sau substanțele cu efecte halucinogene sau euforice în caz contrar neputând fi probată săvârșirea vreuneia dintre infracțiunile ce fac obiectul propunerii legislative.

În consecință, până la momentul identificării efectelor halucinogene sau euforice, comerciantul sau orice persoană care desfășoară operațiuni cu aceste substanțe sau produse, nu săvârșesc nici un fapt ilicit susceptibil de aplicarea vreunei sancțiuni, decât dacă se dovedește că au cunoscut, anterior testării sau evaluării lor de către autoritățile publice, că plantele sau produsele ce fac obiectul activității lor au efecte halucinogene sau euforice.

În acest context, arătăm că, în prezent, plantele și substanțele nesupuse controlului internațional, care, datorită proprietăților psihoactive, prezintă un risc pentru sănătatea publică se înscriu în secțiunea „*Plante și substanțe aflate sub control național*” din tabelele din anexa la *Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope*, la propunerea Ministerul Sănătății, potrivit art. 8 alin. (3) din *Legea nr. 339/2005*. De asemenea, substanțele aflate sub control național se înscriu în mod corespunzător în tabelele-anexă nr. I-IV (art. 1 alin. (1) lit. a) din *Legea nr. 143/2000*), iar după înscrierea lor în tabelele anexă la *Legea nr. 143/2000* operațiunile efectuate fără drept cu acestea sunt supuse unor sancțiuni penale.

Prin urmare, apreciem că modificările propuse nu sunt de natură să conducă la îmbunătățirea actualului cadru legislativ.

4. În ceea ce privește **alin. (3) și (4) ale art. 8¹** care incriminează îndemnul la consumul de plante și substanțe „*etnobotanice*” precum și îndemnul la consum urmat de neexecutare, dorim să reamintim faptul că, prin *proiectul Legii pentru punerea în aplicare a Codului penal și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții penale (LPANCP)*, art. 11 din *Legea nr. 143/2000* se modifică după cum urmează:

„*Art. 11 – Îndemnul la consumul ilicit de droguri de mare risc, prin orice mijloace, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă*”.

Modificarea art. 11 din *Legea nr. 143/2000* a fost impusă de nevoia de corelare cu prevederile noului Cod penal care nu mai sancționează instigarea neurmată de executare.

Pedeapsa pentru îndemnul la consumul de plante etnobotanice propusă de inițiatorii propunerii legislative este mai mare decât pedeapsa pentru îndemnul la consumul de droguri de mare risc.

Pentru aceste considerente, apreciem că și alin. (3) și (4) ale art. 8¹ contravin noii politici penale a Guvernului.

5. Referitor la **art. 5¹** atragem atenția asupra caracterului contradictoriu al acestei reglementări. Astfel, la alin. (3) se incriminează comercializarea de produse etnobotanice sau combinații cu efect halucinogen, fapta urmând a fi sancționată cu închisoare de la 10 la 15 ani și interzicerea unor drepturi. Aceeași faptă este sancționată de către art. 8¹ alin. (2) cu pedeapsa închisorii de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Sanționarea aceleiași fapte cu 2 pedepse diferite duce la dificultăți majore în aplicarea legii.

Mai mult, potrivit art. 5¹ alin. (2), fapta prevăzută la alin. (1) respectiv „*funcționarea magazinelor*” care comercializează substanțe etnobotanice din plante, se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 1.000.000 lei. Inițiatorii nu precizează cui urmează să i se aplice această sancțiune și nici care este natura

ei, respectiv dacă este vorba de o amendă contravențională sau de o amendă penală.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului